

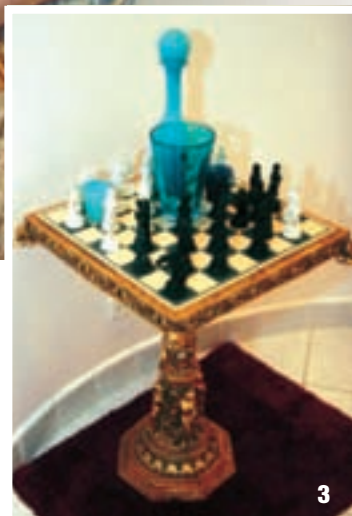
Teresa Triscari

■ Študovala humanitné vedy na Univerzite v Palerme. Získala titul Master za štúdium moderného umenia na Univerzite „Ca' Foscari“ v Benátkach a titul Master za štúdium didaktiky talianskeho jazyka na Univerzite v Pise. Neskôr doktorát v archeológii na Univerzite na Malte. Pôsobila ako dobrovoľnícky asistent klasickej literatúry na Univerzite v Palerme, ako profesorka na gymnáziách vo Verone. Neskôr sa stala zástupkyňou riaditeľa na Talianskych kultúrnych inštitútoch v Bukurešti a Prahe. Od roku 2000 je riaditeľkou na Talianskych kultúrnych inštitútoch v Krakove, Varšave a Bratislave. Je členkou poroty Literárnej ceny Elsy Morante a autorkou kníh o umení. Vydala zbierky básní „Cavalli di Creta“ (2008) a „Tempo d'inizio“ (2009).

spáňa a kuchyňa. Priestor na stolovanie je pre dámu jej kalibru rovnako dôležitý ako množstvo svetla. Ako tvrdí, správne osvetlené predmety sú vždy krajšie. Keby ste preto hľadali v tomto byte zariadenom s talianskym šarmom špeciálne lustre, nenašli by ste ich. Plafóny sú však posiate bodovými žiarovkami, ktoré sa dajú ľubovoľne nastaviť. Pretože pani riaditeľka často pracuje doma, v menšom salóne nechýba pracovný stôl v štýle biedermeier, okolo ktorého je tiež voľný priestor. Hoci posteľ nepochádza ako ostatné kusy nábytku zo starožitníctva, ani z dedičstva po jej rodičoch, ale z modernej Ikea, celkový dojem izby nekazí. Teresa Triscari z jednoduchého lôžka vytvorila dômyselným ozdobným riasením posteľ, ktorá by sa pokojne mohla tváriť ako dovozný artikel z Florencie. Spĺňa svoj účel najmä vtedy, ak príde k mame na návštevu dospelá dcéra.

Inšpirácia a realita

Návrhy renomovaných bytových architektov si sice drobná dáma rada prezrie a občas sa nimi aj nechá inšpirovať, zariadenie vlastného intimného priestoru by im však nezverila. Sama najlepšie vie, kde a v čom sa cíti najlepšie. Aj preto vyberá poťahové látky, ktoré umne kombinuje. „Toto je z Versaceho dielne,“ ukazuje na pestrofarebný poťah dobovej stoličky, ktorá tróni pod oknom. Všetky látky vyberá v Taliansku. A hoci priestory jej domu v Ríme sú celkom iné, atmosféra interiéru je podobná bratislavskému bytu. Niektoré predmety si ku

3

6

4

7

5

8

puje nové, napríklad skrine, jej citová väzba k všetkému dobovému a historickému je evidentná. Do milovaného Ríma, ktorý ju vždy znova púta nielen svojou históriou, pamiatkami a nádhernou prírodou, sa vracia často. Aby si vypočula dobrý koncert, alebo sa pohovárala s priateľmi z umeleckých kruhov. Priznáva, že pozná už aj Slovensko. Pred dvadsiatimi rokmi totiž pracovala v Prahe a často chodievala služobne práve sem. Vtedy spoznala profesora Hrušku z Katedry taliančiny FFUK v Bratislave, ale aj Alexandra Dubčeka. „Mám rada mestá na riekach, ku ktorým patrí Bratislava. Je síce malá, ale romantická,“ vyznáva sa dáma, ktorá vo voľnom čase vyšívá. Jej osobitý štýl sa prejavuje v byte na každom kroku.

Zariaďuje, kombinuje

Pani riaditeľka zariaďuje stále, navzájom veci dopĺňa, kombinuje. Nerada vyhadzuje a veci radšej umiestni celkom inak, atypicky. Takýmto príkladom sú krištáľové mištičky a porcelánové nádoby na policike v kúpeľni pod zrkadlom. Nejde o zvyk pochádzajúci z Talianska, skôr o originálnu snahu vrátiť život predmetom, ktoré by kvôli tomu, že už netvorili kompletnú súpravu alebo servis, celkom stratili zmysel. Sicílska keramika vedľa modernskej zdobí moderné zariadenie kuchyňa. A naša hostiteľka ukazuje aj mnohé ďalšie drobnosti, ktoré pozlepovala a dala dovedna tak, aby tvorili jeden celok. Písanie, maľovanie aj vyšívanie považuje za kreativitu, ktorá je súčasťou jej života. ■